

OZKA POT

ORIENTIERUNG IM ZEITGESCHEHEN

Kako bo v nebesih?

Nebesa pripovedujejo o Božji slavi,
nebesni svod sporoča o delu njegovih
rok.

Psalm 19,2

8. letna zbirka Št.

4

2016

Vsebina

Dragi bralec	3
Stari mož in Stvarnik	4
Nebesa	5
Noetov čas in danes	8
Razvidnosti za mlado zemljo	9
Svetovna kraljestva v vzponu	22
Muzej stvarjenja	41
Študijsko potovanje	43
Pesem	45

Izdajatelj:

Christlicher Gemeinde-Dienst (CGD)

Društvo za podpiranje krščanske dejavnosti in skupnosti, Pforzheim e.V.

E-majl: info@cgd-online.de

Domača stran: www.cgd-online.de

Urednik (ured. prispevki):

Dr. Lothar Gassmann

Am Waldsaum 39

D-75175 Pforzheim

Tel. (AB) 07231-66529

Fax 07231-4244067

E-majl: Logass1@t-online.de

Dom. stran: www.L-Gassmann.de

Stavek in foto: Lothar Gassmann

Slika naslovnice: Eiger / Mönch / Jungfrau

Naslovnica: Werner Fürstberger

Tiskarna: Druckmaxx, Blekendorf

Poslovenila: Vida Derganc

Za poimensko podpisane prispevke vsakokratni avtorji nosijo odgovornost za vsebino. Vsi prispevki v tem zvezku – če ni drugače omenjeno – so na voljo za kopiranje brez sprememb in z omembo vira, za ponatis in prevode v druge jezike. Prosimo za primerek na uredništvo. Prisrčna hvala.

CGD-osrednja pisarna

(Kolportaža, potrditve):

Thomas Ebert, Alemannenstr. 5

D-75038 Oberderdingen

Tel. 07258-295452

Fax 07258-2953200

E-majl: info@cgd-online.de

Računi za darove

Nemčija:

Sparkasse Pforzheim-Calw

Christl. Gemeinde-Dienst Pforzheim

IBAN: [DE89 6665 0085 0007 2389 67](#)

BIC ali SWIFT: [PZHSDE66](#)

Avstrija:

Raiffeisenbank Leiblachtal

Christl. Gemeinde-Dienst Pforzheim

IBAN: [AT07 3743 9000 0380 8045](#)

BIC: [RVVGAT2B439](#)

Švica:

Die Schweizerische Post:

Christlicher Gemeinde-Dienst Pforzheim

Verein zur Förderung christlicher Werke und Gemeinden e.V.

DE-75175 Pforzheim

IBAN: [CH32 0900 0000 6074 9747 5](#)

BIC: [POFICHBEXXX](#)

Revija OZKA POT, ki v slovenščini in esperantu izhaja v digitalni obliki, je brezplačna. Uredništvo se kljub temu zahvaljuje tistim, ki so pripravljene izdajanje podpreti s prostovoljnimi denarnimi prispevki.

CGD uživa status splošno koristne ustanove. Prostovoljni prispevki so do 20 % letnega dohodka kompenziran z davčno olajšavo. **Izvolite navesti, če darujete, svojo pošto številko in svojo „Freundesnummer“.** Najdete jo na naslovni nalepki na hrbtni strani. Prisrčna hvala!.

Dragi bralec!

V izdaji št. 3/2014 smo objavili poziv k ustanovitvi muzeja stvarjenja. Takrat sem napisal sledeče:

V Združenih državah obstajajo najmanj štirje veliki naravoslovni muzeji, v katerih ne poučujejo evolucije, ampak stvarjenje. Kolikor vem, v Evropi ne obstaja niti eden tak pomemben muzej, vendar obstaja nekaj pobud in osnutkov, ki naj bi se povezali in združili svoje moči: zbirka „Živa pradavnina“ dr. Joachima Schevena že nekaj let obstaja v Pfalzu pod ključem in je dostopna le najavljenim skupinam.

Druga manjša zbirka najdb (je v Moosbrunnu pri Heidelbergu v zasebni hiši.

Park stvarjenja iniciative Pro Genesis je trenutno „zamrznjen“.

Študijsko združenje „Beseda in znanje“ se trudi na visokem znanstvenem nivoju za argumentirano razlago stvarjenja s pomočjo literature in šolanja. Zamišljena je izdelava oglasnih desk z informacijami o stvarjenju in evoluciji, kar bi lahko razstavili v skupnostih in šolah skupaj s posameznimi najdbami.

Prvi, malo večji muzej stvarjenja v Nemčiji v sodelovanju z „Bese-do in znanjem-Wort und Wissen“ je urejen) od nedavno v stranskih prostorih biblijskega muzeja Wuppertal.

Tudi v Niersteinu obstaja pobuda za ustanovitev muzeja stvarjenja.

Medtem se je nekaj naredilo. Po pozivu v našem časopisu jeseni 2014 se je neka „Delovna skupina muzeja stvarjenja“ kot odprta platforma izoblikovala za vse, ki se zanimajo za postavitve muzeja stvarjenja. Medtem potekajo srečanja pri iniciativah v Wuppertalu, Niersteinu (pri Mainzu) in Niederrungwitu pri Glachauu). Že obstoječi biblijski muzej in muzej stvarjenja v Wuppertalu sta bila dograjena. Pobudniki za razstave o stvarjenju si v raznih krajih izmenjujejo ideje.

V tem zvezku predstavljamo z nekaj fotografijami biblijski muzej in muzej stvarjenja v Wuppertalu. V nekem znanstvenem članku je prišel ameriški fizik dr. Russel Humpreys do sklepa, da mora biti zemlja mlada. Ponujamo študijsko poto-

vanje v največji muzej stvarjenja na svetu v Kentucky/ZDA in k nedavno dokončani Noetovi barki.

Vera v Boga Stvarnika in zavračanje evolucijske teorije služita temu, da odstranimo ovire v verovanju in na poti v nebesa. Da se nekoč znajdemo pri Jezusu Kristusu v nebesih, je resničen cilj vsakega kristjana. Naj GOSPOD tudi to izdajo uporabi za to.

Vaš Lothar Gassmann

Misli starega moža

Stari mož... In Stvarnik

Naš Bog ima ime, ne ostaja neznan. Bog se je oznanil. Božje ime je veliko in veličastno. Bog je osebni Bog, ne pa kozmični tok. Stari mož ve iz Biblije, da je Bog nad stvarjenjem. Bog ni stvarstvo, ampak Stvarnik. Je Stvarnik nebes in zemlje. Ne kakšen „prapok“, temveč Bog je vzrok stvarjenja. Znanost se moti, če argumentira proti izjavam Biblije.

Iz Biblije stari mož ve, da je Bog vsepričujoč. Izpolnjuje vesolje. Bog je vseveden. Pozna naša srca in misli. Pozna našo krivdo in dvom. Bog je večni, nespremenljiv. Bog je duh. Je svet. Je sodnik ljudi. Bog je Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa. Za nas je pripravil večno odrešitev. Želi nas preurediti v podobo svojega Sina.

Tudi stari mož stremi po odrešitvi, potrebuje Jezusa Kristusa. Najvišji se je obrnil k človeštvu. Govori prek stvarstva, prek vesti in svoje besede, Biblije. Nazadnje je govoril po Jezusu Kristusu, ki se je žrtvoval za naše grehe. To je resnična ljubezen. Jezus je pot k Bogu. Po njem se lahko rešimo. V nobenem drugem ni zveličanja. Bog je naš vladar, on odloča, v njem najdemo smisel svojega življenja. Stari mož vidi, da je Bog vse naredil čudovito.

„GOSPOD, naš vladar, kako veličastno je tvoje ime v vseh deželah!“

Rolf Müller, Wilkau-Hasslau

Kako bo v nebesih?

Nastalo bo novo nebo in nova zemlja. Biblija popolnoma jasno pove, da je obstoječi svet, današnji Bogu sovražni kozmos, minljiv (gl. Matej 24,35; 1. Kor 7,31; 1. Janez 2,17; Razodetje 6;8;16;19). Prvine te zemlje se bodo raztopile (2. Peter 3,10-13).

Nato bo nastal nov veličasten svet, ki bo obstajal v popolnoma drugih dimenzijah kakor nam znana, predstavljiva resničnost. Njegovo veličastvo bo tako veliko, da se primerja z mestom, ki ima biserna vrata in najlepše drage kamne. Človeške besede lahko to veličastvo le nakažejo in slutijo. V Bibliji beremo o tem sledeče:

»Nato sem videl novo nebo in novo zemljo. Kajti prvo nebo in prva zemlja sta izginila in morja ni bilo več. Videl sem tudi sveto mesto, novi Jeruzalem, ko je prihajal z neba od Boga,

pripravljen kakor nevesta, ki se je ozaljšala za svojega ženina. In zaslišal sem močen glas, ki je prišel od prestola in rekel: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog. In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več. Kajti prejšnje je minilo.« Tisti, ki je sedel na prestolu, pa je rekel: »Glej, vse delam novo!« (Raz 21, 1-5)

Kako bo v nebesih? Lahko kaj povemo o tem? V vsej ponižnosti in veselem pričakovanju omenjam sledeče točke (z biblijskimi dokazi v oklepajih):

- Cilj se glasi, da bomo Boga gledali, ga ljubili in mu smeli služiti (Razodetje 4;7,15; 22,4).

- Kot plačilo nas čaka večna blaženost, veselje in mir (1. Peter 1,9; Razodetje 7,16).

- Pot v nebesa vodi samo prek Jezusa Kristusa, ki je za nas umrl na golgotsem križu, da bi nas s svojo sveto krvjo opral vseh grehov in krivde (Janez 14,4; Apostolska dela 4,12; 1 Korinčanom 3,11).

- Kot priprava na nebesa pa naj bi stremeli po Božjem kraljestvu in njegovi pravičnosti; potem nam bo vse drugo iz milosti navrženo (Matej 6,33).

- V nebesih nas čaka dediščina, ki ne preide (1 Peter 1,4).

- Boga bomo slavili skupaj z vsemi angeli (Razodetje 4s.).

- Prejeli bomo novo nebeško telo, neminljivo, čisto in polno moči (1 Korinčanom 15,35).

- Če verujemo v Jezusa Kristusa in smo ga sprejeli v srce, bomo s krvjo Jezusa Kristusa, za nas žrtvovanega Jagnjeta, oprani z njegovo krvjo, nosili bela oblačila (Razodetje 7,14).

- Pekel, smrt in hudič nam v nebesih ne morejo več škodovati, tudi ne bolezen in trpljenje, lakota in žeja in kar je še takega (1 Korinčanom 15,55-57; Razodetje 21,1).

- Nebesa so svet kraj, kamor ne more priti ničesar nečistega (Razodetje 21).

- Strahopetci, nezvesti, neverniki, pokvarjenci, ubijalci, nečistniki, čarovniki, malikovalci, lažnivci in drugi grešniki ne bodo imeli mesta v nebesih – razen če se spreobrnejo k Jezusu Kristusu in se za grdobije pokesajo (Razodetje 21,8).

Za verne pa velja: kralji in duhovniki Božji bomo (Razodetje 5,10).

- Pred Božjim prestolom bomo srečali ljudi iz vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov (Razodetje 7,9).

- Za zmagovalce bodo na voljo različne krone: krona življenja za stanovitnost v preizkušnji (Jakob 1,12), krona veselja za misijonarje in pridobitnike duš (1. Tesaloničanom 2,9), krona pravičnosti za vse, ki so v pričakovanju Jezusa Kristusa ostali stanovitni (2 Timotej 4,8) in krona zvestobe za vse krvave priče Jezusa Kristusa, ki so zanj dali življenje (Razodetje 2,10).

- Novi Jeruzalem, mesto z nebes, bo imel lepoto in čistost, ki ju je mogoče s človeškimi besedami le nakazati: čisto zlato, žlahtni kamni, biserna vrata, popolne mere, Bog sam je njegova luč (Razodetje 21).

Točno je povedal znani pridigar prebujenja Charles Haddon Spurgeon o nebeškem veličastju: "Zlate ceste nas bodo le malo ganile in angel-

Es wird einen neuen Himmel und eine neue Erde geben. Ganz deutlich sagt die Bibel, dass die bestehende Welt, der jetzige gottfeindliche Kosmos, vergänglich ist (vgl. Matthäus 24,35; 1. Korinther 7,31; 1. Johannes 2,17; Offenbarung 6, 8 f.; 16; 19 ff.). Die Elemente dieser Erde werden im Feuer zerschmelzen (2. Petrus 3,10-13).

Danach wird eine neue herrliche Welt entstehen, die in ganz anderen Dimensionen verläuft als die uns bekannte, vorstellbare Wirklichkeit. Deren Herrlichkeit ist so groß, dass sie mit einer Stadt verglichen wird, die Perle und die schönsten Edelsteine besitzt. Menschliche Worte können diese Herrlichkeit nur andeuten und erahnen lassen. In der Bibel lesen wir Folgendes darüber:

"Und ich sah einen neuen Himmel und eine neue Erde; denn der erste Himmel und die erste Erde sind vergangen, und das Meer ist nicht mehr. Und ich sah die Heilige Stadt, das neue Jerusalem, von Gott aus dem Himmel herabkommen, bereitet wie eine geschmückte Braut für ihren Mann. Und ich hörte eine große Stimme von dem

ski zvoki harf nas bodo le malo razveselili v primerjavi s Kraljem na sredi prestola. On je ta, ki bo pritegnil naše poglede in misli, ki bo zanetil našo ljubezen in vse naše posvečene občutke na najvišjo mero neprestanega slavljenja. Videli bomo Jezusa.“

Ste pripravljeni za nebesa? Si želite priti v nebesa?

Potem sprejmite Jezusa Kristusa, Božjega sina, sedaj v svoje življenje. To lahko storite na primer sedaj, če iz srca izgovorite to molitev:

Vsemogočni Bog, priznam, da sem do sedaj živel življenje brez smisla. Tebe sem dal na stran in te odrival. Iz srca mi je žal. Prosim, odpusti mi. Hvala, da si poslal svojega sina Jezusa Kristusa na zemljo, da bi me rešil. Hvala, da je Jezus Kristus umrl na Golgoti, da bi me opral vsega zla. Hvala, da je zmagošlavno vstal od mrtvih in živi. Hvala, da lahko zdaj začnem smiselno življenje s teboj, vsemogočni Bog. Prosim, pomagaj mi pri tem in me vodi s svojim Svetim Duhom. V Jezusovem imenu. Amen.

Kako potem?

Dnevno berite Biblijo, Božjo besedo.

Molite k Bogu v imenu Jezusa Kristusa.

Poiščite skupnost, kjer je Božja beseda, Sveto pismo, najvišja avtoriteta.

To besedilo je izšlo kot traktat in ga lahko naročite - poleg drugih krčanskih spisov za širjenje - brezplačno ali kot prostovoljni prispevek pri:

Lukas-Schriftenmission e.V.,

Postfach 540, D-72235 Freudenstadt

Tel. 07441-95 06 191 (AB), Fax 07441-95 25 271

Email: info@lukas-schriftenmission.com Homepage: www.lukas-schriftenmission.com

Noetov čas in danes

V Mateju 24,37 Gospod Jezus pravi takole: „Kakor je bilo v Noetovem času, tako bo ob prihodu Sina človekovega.”

Kaj misli Jezus s to izjavo? V prvih vrsticah poglavja 6 v 1. Mojzesovi beremo, kako Bog ocenjuje človeštvo. Tako pravi: „Gospod pa je videl, da na zemlji narašča človekova hudobija in da je vse mišljenje in hotenje njegovega srca ves dan le hudobno.”. Tu pravi “narašča”, zato je Bog sklenil s potopom uničiti ljudi in vse, kar je živega.

Kot nasprotje veliki hudobiji človeštva pa najdemo Noeta, o katerem piše: „*Noe je bil pravičen mož, popoln sredi svojega rodu. Noe je hodil z Bogom.*»

Ali je v današnjem času manj hudobije in greha, kakor ju je bilo v Noetovem? Nikakor. Gospod Jezus je ravno zato primerjal Noetov čas s časom njegovega prihoda. Vendar pa, ali obstajajo danes ljudje, ki bi kakor Noe hodili z Bogom? To so ljudje, ki so predali svoja življenja Bogu in verujejo njegovi besedi.

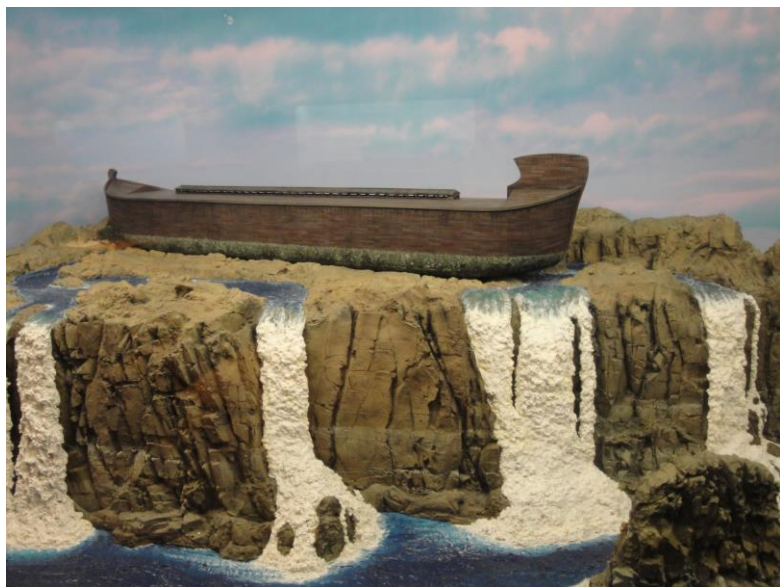
Noe je prejel od Boga nalogo, naj zgradi barko za rešitev svoje družine. Barka je bila edina rešitev pred potopom in sodbo, ki ju je Bog že sklenil poslati. Ljudem je oznanjal to možnost odrešenja, toda njim se je to zdelo neumno. Tudi danes obstaja samo ena možnost, da bi se rešili, in to je možno le z vero v Jezusa Kristusa. Samo v njem je odrešenje. Noetova barka pa je simbol tega. Žal se moramo strinjati z ugotovitvijo apostola Pavla: „*Beseda o križu je namreč za tiste, ki so na poti pogubljenja, norost; nam, ki smo na poti rešitve, pa je Božja moč*“ (1 Korinčanom 1,18).

Prišla je sodba in vse ljudi odnesla v smrt. Samo Noe in njegova družina so bili rešeni. Zaradi brezbožnosti današnjega časa je človeštvo pred veliko Božjo sodbo, v kateri bo Bog

sodil vse ljudi. Rešitev pa je možna samo za tiste, ki so v barki (povedano v prispodobi), ki so našli svojo rešitev v Jezusu Kristusu.

Vse bralce želim spodbuditi k posnemanju Noeta. Njegov čas je bil prav tako hudoben kakor naš, toda on je bil pravičen in je hodil z Bogom. Je to tudi tvoja želja?

Eduard Bergstreiser, Fulda

Evidence for a young World

(Razvidnost za mlado zemljo) – recenzija o knjižici dr. Russella Humphreysa, profesorja v Wyandottu, Michiganu, ZDA.

Profesor Russell začenja z ugotavljanjem neke dogme, ki se ji evolucijska doktrina ne le ne more ogniti, ampak ta dogma neprestano raste, saj je za protagoniste te doktrine vse težje utemeljevati smiselne inteligibilne strukture v vesolju in še posebej v življenju preprosto z dejavnikom „časa“, zato ti menijo, da bi lahko zadovoljili nekoliko bolj kritično usposobljene ljudi z novim dodajanjem milijonletij in milijardletij... Vendar pa ta metoda argumentiranja ne more delovati neskončno dolgo. Profesor Russell je izbral 16 primerov, da na njih demonstrira statistično neverjetnost, da bi se ti pojavi lahko dogodili brez inteligentnega posega z ravni, ki vidno vesolje kategorično presega.

Dejansko opazovanje naravnih pojavov, pravi avtor, nam kaže, da je namesto milijonov evolucijsko potrebnih let dejansko šlo za nekaj tisoč let. Tako po profesorju Russellu približen biblijski časovni okvir vesolja (6000 let) vedno odgovarja maksimalno možni starosti univerzuma.

1. Galaksije se preneglo vrtinčijo

Profesor Russell izhaja iz opazovanja, da se naša „domača“ galaksija, imenovana „Mlečna cesta“, vrti okoli galaktičnega središča z različno hitrostjo. Tako se notranje zvezde vrte hitreje kakor one na robu. Ta hitrost pa je tako visoka, da bi po nekaj sto milijonih let galaksija ne imela več oblike spirale, ampak bi bila videti kot zvezdni disk brez oblikovne strukture. Po profesorju Russellu to močno nasprotuje hipotezi evolucionistov, da ima naša galaksija starost najmanj deset milijard let. Avtor opozarja, da evolucionisti že kakih 50 let ta problem poznajo in si prizadevajo stvar nekako pojasniti, vendar pa to doslej ni uspelo. Enako velja, pravi avtor, za vse druge galaksije.

2. Kometi prehitro razpadajo

V skladu z dogmo evolucionizma, pravi profesor Russell, bi morala biti starost kometov pet milijard let, torej enako kakor našega sončnega sistema. Vendar pa se, ko komet, ki je sestavljen iz delcev ledu, kroži bližje sonca, njegov material tali in se izgublja v vesoljskem prostoru. Tako obstojnost kometov ne bi mogla trajati dlje kakor približno sto milijonov let. Po avtorjevi trditvi pa ostajajo poskusi, da bi to le nekako pojasnili v prid evolucijske doktrine, neuspešni, saj ne temelje na opazovanjih, ampak na spekulativnem teoretiziranju.

3. Na morskem dnu je premalo usedlin

Avtor argumentira, da vode in vetrovi vsako leto prinašajo v oceane dvajset milijard ton zemeljskega in kamnitega materiala, ki se nabira kot nevezan sediment na trdni bazaltni podlagi oceanskega dna. Debelost teh usedlin znaša manj ko 400 m debeline. Po avtorjevem mnenju se dogaja proces, s katerim del teh usedlin iz oceanov izginja, čemur pravijo plato-tektonska subdukcija. To pomeni, da morsko dno drsi skupaj s sedimenti pod kontinentalne plošče. Literatura omenja, da ta proces vsako leto odstrani le milijardo ton tega materiala, kar pomeni, da se devetnajst milijard ton vsako leto nalaga na oceanskem dnu. Če računamo z nalaganjem v enaki količini, bi erozija tako nanesla material, ki bi ga danes lahko izmerili za čas dvajset milijonov let – medtem ko bi po evolucijskem modelu isti proces potekal že tri milijarde let, v katerih naj bi oceani po isti doktrini sploh obstajali. Če bi imel njihov izračun prav, pravi profesor Russell, bi se oceani že zdavnaj morali dobesedno zadušiti od kilometrov debelih plasti nanosov zaradi erozije tal. Avtor predlaga drugačen račun na osnovi vere, da je bila zemlja ustvarjena. Sedaj ugotavljeni sedimenti bi tako bili nanešeni pred približno pet tisoč leti v zelo kratkem času kot posledica vesoljnega potopa, ki je „pometal“ material z vseh kontinentov.

4. V morjih ni dovolj natrija

Tudi v primeru natrija profesor Russell opozarja, da se z rekami in drugimi pritoki vsako leto odlaga v morjih več ko 450 milijonov ton natrija. Računati je treba, tako avtor, da 27 % tako prinešenega natrija znova izgine iz morij. In ostanek se nalaga v oceanih. Če domnevamo, da na začetku v morjih sploh ni bilo natrija, tedaj bi za sedaj ugotovljeno vsebnost, tudi ko upoštevamo izgubo, v času največ štirideset milijonov

let bila takšna, da bi bili oceani z natrijem nasičeni, kar v primerjavo z evolucijskimi tremi milijardami let pomeni nepojasnjeno gigantsko razliko. Lahko seveda argumentiramo, da na začetku vnašanje natrija ni bilo tolikšno in da so bile tedaj izgube veliko večje, česar pa ni mogoče opazovati in vse to sodi med spekulacije.

5. Magnetno polje zemlje prehitro pojema

Profesor Russell ugotavlja, da vsa energetska količina, deponirana v magnetnem polju zemlje, v polovici časa izgubi 1465 (+/- 165) let. In tu se pojavlja dvojno vprašanje. Zakaj magnetno polje tako hitro pojema – in drugič, kako je moglo v vsem tako dolgem času po evolucionističnih zahtevah, vendar obstajati? Seveda skušajo evolucionisti zelo zapleteno odgovarjati, a vendar ne zadovoljivo. Teorija, ki temelji na veri v ustvarjeno zemljo, daje veliko bolj preprosto in razvidno razlago. Po tej razlagi, kakor jo izračunava avtor, magnetno polje zemlje ne more biti starejše od 200.000 let, medtem ko evolucionisti zahtevajo 4,7 milijarde let...

6. Veliko plasti je močno ukrivljenih

Avtor opazuje, kako je v mnogih gorstvih mogoče videti ukrivljene in v tesne zavoje zavite kamnite plasti. Debelost teh formacij lahko znaša nekaj sto metrov. Po evolucionistični predpostavki geološke časovne skale obstajajo take formacije v globinah že veliko sto milijonov let, kjer so se zagostila že pred ukrivitvijo. A čemu, vprašuje avtor, ukrivljanje ni pustilo za seboj nobenih sledov lomljenja v plasteh? In premeri so tako majhni, da bi vsa formacija morala biti še mokra in nezagostena, ko je bila nagubana. To zahteva, da časovni razmik med

nastankom sloja in nagubanostjo ne more znašati več ko nekaj tisoč let.

Skalna formacija v Eastern Beach v Aucklandu, Nova Zelandija.

8. Radioaktivnost v fosilih skrči geološka „obdobja“ v nekaj let...

Radiacijski halosi, pravi avtor, so barvni kolobarji, ki so nastali okoli mikroskopsko majhnih delčkov radioaktivnih materialov v gorskih kristalih. Gre za fosilna pričevanja o radioaktivnem razpadu. Taki radiacijski halosi elementa polonija-210 kažejo, da geološke formacije domnevnih obdobj jure, triasa in eocena v planotah Kolorada niso mogle biti nanešene v stotinah milijonov let, ampak le v nekaj mesecih. Delci polonija-218, v katerih ni več niti sledu tim. „maternih elementov“, dokazujejo pospešeno nuklearno razpadanje in naglo formiranje

materialov v teh formacijah. A tako, pravi avtor, ena od osrednjih domnev o radiometročno ugotovljenem časovnem stanju, po katerem je hitrost razpadanja konstantna, ne more biti realna.

9. Časovni problem s helijem in cirkonijem

Profesor Russell povzema, kako se cirkonijeve spojine (ZrSiO_4) z vsebnostjo urana pojavljajo v kristalni obliki. Tako zaradi radioaktivnega razpadanja nastajajo mikronsko majhni, trdi, gladki atomi helija, ki lahko naglo uidejo iz materiala, v katerem se pojavljajo. A po rezultatih projekta RATE, ki raziskuje radioaktivne izotope glede na starost zemlje, kjer merijo količino helija in cirkonijevih spojin, to pomeni, da bi po trenutnem času razpadanja to morale potekati pred 1,5 milijarde let do danes. In vendar je mogoče najti večji del helija, do 58 %, v cirkonijevih spojinah vse do danes. A v primerjavi z naglim izginjanjem helija iz cirkonijevih spojin, tega že po 10.000 letih ne bi mogli več ugotoviti. Po izračunu na osnovi cirkonijevih spojin se kaže starost približno 5.000 let, in tako je do razpadanja morale priti v tem časovnem okvirju. Od kod torej toliko helija? Po avtorjevem sklepanju lahko to razloži le pospešeno nuklearno razpadanje v času stvarjenjskega tedna ali pa vesoljnega potopa.

10. Iz „kamene dobe“ ni dovolj okostij

Avtor omenja vztrajno ponavljanje evlucijskih antropologov, da naj bi domnevna „kamena doba“ trajala sto tisoč let. In celotno prebivalstvo na zemlji skupaj z neandertalci in kromanjonskimi ljudmi naj bi štel milijon do deset milijonov ljudi. Mrtve so pokopavali skupaj z dodatki koristnih predmetov in orodij. Če bi bila ta časovna skala realna, bi tako morali računati s kakšnimi štirimi milijardami trupel. Evlucijska

doktrina predpostavlja, da bi tako pokopana okostja morala vzdržati več ko sto tisoč let, in še posebej dodani predmeti. Če bi bilo to res, potem bi morali najti veliko od teh štirih milijard okostij in dodatkov. A doslej je bilo najdenih le nekaj tisoč primerkov. To mora pomeniti, da je „kamena doba“ trajala veliko manj, preračunano torej le nekaj stoletij.

11. Poljedelstvo se začenja prepozno

Profesor Russell nadaljuje z isto temo. Omenja evolucionistično trditev, da naj bi se ljudje v stotisočih letih „kamene dobe“ hranili kot lovci in nabiralci in naj bi odkrili poljedelstvo šele pred približno deset tisoč leti. Vendar pa arheološke najdbe to zavračajo, ko ugotavljajo, kako je bila inteligenca „kamenodobnega“ človeka povsem enaka današnjemu človeku. Torej je najbolj verjetno, pravi avtor, da so ljudje, če že ne takoj, pa vsaj po vesoljnem potopu, odkrili obdelovanje zemlje. Žal avtor ne navaja svetopisemskega poročila, kako je Noe po rešitvi svoje družine v barki takoj zasadil vinograd, kar pomeni celo še višjo stopnjo poljedelstva kakor sicer. In Bog je Adamu že takoj po stvarjenju, še pred grehom, naročil, naj obdeluje zemljo: „*Gospod Bog je vzel človeka in ga postavil v edenski vrt, da bi ga obdeloval in varoval*“ (1 Mz 2,15).

12. Zgodovina je prekratka

Avtor potem metodično preide od nežive narave k nastanku človeka in njegovega napredovanja do njegove zgodovine. Po evolucijski doktrini naj bi torej „kamenodobski“ človek živel obdobje sto tisoč let, preden bi začel zapisovati svoja sporočila, ki datirajo približno pet tisoč let nazaj. In ta domnevni „prazgodovinski“ človek je vendar postavil megalitske pomnike, poslikal stene svojih votlin, v katerih je bival in celo zaznamoval lunine mene. Nobenega razloga ni, ugotavlja

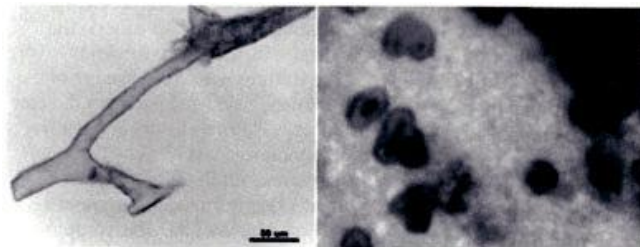
avtor, da bi sto tisoč let čakal do možnosti, da svojo spretnost uporabi za zabeleženje zgodovinskih dogodkov. Veliko bolj verjetno je, pravi avtor, da sprejmemo biblijski časovni okvir.

13. Povsod prisoten ogljik-14

Tu gre za posebno tehniko merjenja časa, namreč celih obdobj. Avtor obravnava tu ogljik-14 ali radioaktivni ogljik (^{14}C), ki ga uporabljajo pri določeni metodi, kako datirati dogajanja v geološki zgodovini. Občinstvo povečini naivno verjame, da je mogoče po tem postopku dobiti realne rezultate, ki zadevajo tisočletja. Vendar to v osnovi ni mogoče, saj radioaktivni ogljik zelo naglo razpada. Razpolovna doba ($t_{1/2}$) znaša 5630 let. V tem času polovice snovi ni več v tej obliki. Po dveh razpolovnih dobah ostane četrta doba, po treh le še osmina in po desetih samo manj ko tisočinka. Še tako velika količina radioaktivnega ogljika bi razpadla v milijon letih. Če naj bi torej kak predmet moral imeti starost milijona let, v njem ne bi smelo biti prav nič radioaktivnega ogljika več. Avtor omenja že imenovano raziskovalno skupino RATE, ki je raziskovala prisotnost radioaktivnega ogljika v večjem številu vzorcev preprostega ogljika in diamantov. Neodvisen laboratorij za radioaktivni ogljik je tako sporočil vsebnost radioaktivnega ogljika, ki dejansko, po evolucijsko predpostavljenih milijonih let, niti v sledovih ne bi smel biti več prisoten. In vendar so najdene količine radioaktivnega ogljika presegale še ugotovljivo mejo desetkratno. To dokazuje, kako časovni izračun na osnovi radioaktivnega ogljika ne more izkazovati milijarde let in več. Prav nasprotno dokazuje, da so evolucijske milijarde let motivirane iz ideoloških želj in ne iz dejstev, najdenih v naravi.

14. Žile, krvne celice in konzerviran hemoglobin pri dinozavrih

Znanstveno kladivo profesorja Russella po dogmi evolucijske doktrine je z vsako točko težje. Tako omenja, da so pod mikroskopom dr. Mary Schweitzer odkrili v kosteh dinosavra *Tyrannosaurus Rex* rdečkaste krogce s temnim središčem.

Koščice T. R. z upogljivimi, razvejanimi žilami (levo). Nekatere celo vsebujejo rdeča krvna telesca (desno). Kako bi to moglo imeti starost več milijonov let?

Profesor Russell nadaljuje in omenja, kako je eden od njenih kolegov vrgel pogled skozi ta mikroskop in vzklil, da vidi krvna telesca. Za evolucioniste ostaja neodgovorljivo vprašanje, kako bi krvna telesca mogla ostati prepoznavna še po več milijonletjih... Realnost se giblje v časovnem okvirju nekaj tisočletij in ne fantazijskih milijonletjih.

15. DNA prehitro razpada

Profesor Russell omenja primer naravne radioaktivnosti, mutacij in razpadanja, kar prispeva k temu, da DNA in druga biološka snov hitro razpadajo. Omenja, kako so raziskovalci konec 20. stoletja na podlagi merjenja števila mutacij pri DNA mitohondrijev bili prisiljeni upoštevati 6000 let kot bolj verjetno časovno mero. Izvedenci za DNA so potrdili, kako

dvojna vijačnica ne more obstajati dlje od desetih tisočletij. Vendar pa, povzema profesor, so v fosilih odkrili nepoškodovane spirale v kosteh neandertalcev, pri insektih, zajetih v jantarju, in celo v fosilih dinozavrov.

16. Premalo ostankov od eksplozij „supernov“

Avtor se tu vrača h kozmičnim danostim. Opazuje, kako se vsakih 25 let v galaksijah, kakor je naša, primeri po ena supernova, torej eksplozija zvezde. Ker se plini in ostanki prahu naglo razprše, bi morali biti vidni približno milijon let dolgo. Vendar, pravi avtor, so v naši galaksiji našli le okoli 200 ostankov supernov. Tako preračunamo dobimo približno sedem tisoč let, nikakor pa ne milijonletja, pravi profesor.

Kaj naj torej rečemo o vsem tem? Profesor Russel se odlikuje po preprostem, jasnem, vendar znanstveno strogem jeziku in metodi. V svojem življenju sem bral veliko knjig s podobno vsebino – in to brošuro lahko le toplo priporočam, da bi imeli takoj pri roki zbirko prepričljivih argumentov proti fantaziji, ki bi rada bila znanost, ko je realno le deloma ideologija in deloma nova in napačna religija.

Recenziral in povzel Vinko Ošlak

Vir: Dr. Russell Humphreys: *Evidence for a Young World*, CLKV in Creation Ministries International, www.creation.com

V nemščini je mogoče brezplačno dobiti spodaj naštete brošure pri CLKV, Hochstrasse 180, CH-8330 Pfäffikon ZH, kontakt@clkv.ch, Tel.+41-44-950 06 34. Serija brošur „**Fragen an den Anfang**“ (Vprašanja o začetku) so na voljo pod naslednjimi naslovi:

- 1: Existiert Gott?

- 2: Die Natur spricht für den Schöpfergott der Bibel
- 3: Belege für eine junge Erde
- 4: In einem jungen Universum entfernte Sterne sehen?
- 5: Wie zuverlässig ist die Radiokohlenstoffdatierung?
- 6: Wie stichhaltig sind die Argumente für die Evolutionstheorie?
- 7: Von der Evolution zur Schöpfung
- 8: Was ist mit den Dinosauriern passiert?
- 9: Adams Rippe
- 10: Tod und Leiden
- 11: Wer war Kains Frau?
- 12: Besuch von Ausserirdischen?
- 13: Nochs Flut - woher kam all das Wasser?
- 14: Wie passten all die Tiere in Nochs Arche?
- 15: Gab es wirklich Eiszeiten?
- 16: Das Mammut - ein Rätsel der Eiszeit
- 17: Wie entstanden die Menschenrassen?
- 18: Kontinentaldrift und Sintflut?

Svetovna kraljestva v vzponu – čujte in molite!

Jezus Kristus govori v Luki 21:

Luka 21, Ko boste slišali o vojnah in vstajah, se ne ustrašite, kajti to se mora prej zgoditi, vendar še ne bo takoj konec.» 10 Tedaj jim je govoril: »Vzdignil se bo narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu. 11 Veliki potresi bodo na mnogih krajih, kužne bolezni in lakota, grozote in velika znamenja z neba. 12 Toda preden se bo to zgodilo, bodo nad vas dvigali roke, preganjali vas bodo, izročali v shodnice in ječe in zaradi mojega imena vas bodo vlečili pred kralje in oblastnike. 13 Vam pa bo to dalo priložnost za pričevanje. 14 Vtisnite si v srca to, da ne boste vnaprej premišljevali, kako bi se zagovarjali. 15 Jaz vam bom namreč dal usta in modrost, kateri vsi vaši nasprotniki ne bodo mogli kljubovati ali ji ugovarjati. 16 Izdajali vas bodo celo starši in bratje, sorodniki in prijatelji, in nekatere izmed vas bodo ubili. 17 Vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena, 18 toda niti las z vaše glave se ne bo izgubil. 19 S svojo stanovitnostjo si boste pridobili svoje življenje.«

Lk 21, 28 Ko se bo to začelo dogajati, se vzravnavajte in vzdignite glave, kajti vaša odkupitev se približuje.»

Lk 21,36 Zato bedite in vsak čas molite, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.»

Vojne in vstaje so neločljivo povezane z zgodovino človeštva. Vendar kako naj današnje vojno in vstajo, aktualne vstaje ljudstev in kraljestev drug proti drugemu uvrstimo v Božji odrešitveni načrt? Kaj pravita Biblija in zgodovina o možnem nadaljevanju tega? Kaj lahko storimo za povičanje Boga in premagovanje zla?

1. Biblijska načela pri poteku zgodovine odrešenja

1.1. Usmerjenost k cilju

Božja zgodovina odrešenja naše zemlje in človeštva poteka usmerjeno, v tem smislu skoraj linearno, naproti vidnemu prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa in vzpostavitvi njegovega 1000-letnega kraljestva.

Stanovitnost in časovno zaporedje najdemo na primer v Razodetju Gospoda Jezusa apostolu Janezu. Že v uvodu pravi:

Raz 1,19 Zapiši torej, kar si videl (preteklost), kar je (sedanjost) in kar se bo zgodilo poslej (prihodnost).

Nato jasno nakaže z vrstnimi števili strukturirane sodbe: sedem pečatov, sedmi pečat ponovno strukturiran v sedem udarcev trobent, ki sledijo druga drugi, zadnje tri trobente so povezane s prvim, drugim in tretjim popadkom. Sedma, zadnja trobenta, ponovno sproži čaše jeze, ki si sledijo druga drugi. Po izlitju sedmih čaš jeze se bo pojavil Gospod Jezus zaradi vzpostavitve njegovega kraljestva. Za konec pa je prihranjena končna sodba in postavitve novega neba in nove zemlje brez trpljenja, brez vojn in brez smrti.

1.2. Življenje, izginotje, ponovni vzpon, končna sodba svetovnih imperijev

Znotraj očitnih dogajanj se srečujemo s svetovnimi imperiji kot državnimi tvorbami, ki jih vodijo nam nevidne sile, vodijo jih vidni vladarji. Imperiji so predstavljeni kot nevarne zveri, ki se skozi različne faze približujejo svojemu vnaprej določenemu koncu:

Raz 17,8: Zver, ki si jo videl, je bila, a je ni, vzdignila se bo iz brezna, a pojde v pogubo. Prebivalci zemlje, katerih ime vse od začetka sveta ni vpisano v knjigo življenja, se bodo začudili, ko bodo videli, da je zver bila, pa je ni, in da bo prišla.

Medtem, ko gre na eni strani za usmerjenost k cilju, ki spominja na linearnost, pa gre po drugi strani za procese zamiranja, izginotja, ponovne pojavitve in vzpenjanja do konca. Lahko se torej zgodi, da pride imperij do moči, vmes skoraj popolnoma izgine, da bi se kasneje ponovno dvignil. Enako velja za sisteme in organizacije, povezane z imperiji. Rimsko cesarstvo je imelo na primer veliko moč, nato je skoraj popolnoma razpadlo in sedaj se ponovno poraja. Enako lahko rečemo o z njim povezanim papeštvu in jezuitskem redu. Začasna oslabitve komunizma ni zagotovilo, da se ne bi mogel ponovno pojaviti. Tudi rešitev Evrope pred brutalnim navalom muslimanov v srednjem veku ni zagotovilo zoper nove poskuse osvajanja Evrope danes.

1.3. Periodično stopnjevanje sodb pred prihodom Gospoda Jezusa

Poleg tega moramo opazovati periodično rastoče procese. V Bibliji so prikazani dogodki poslednjega časa s primerjavo rojstva ali „novega rojstva“, ki se začne s spočetjem, poteka z vse pogostejšimi popadki in se konča z rojstvom. Ponovno rojstvo Izraela moramo razlikovati od osebnega ponovnega rojstva vernika ob spreobrnjenju in predaji življenja Gospodu Jezusu skupaj s krstom vere.

Mt 19,28: Jezus jim je dejal: »Resnično, povem vam: Ko bo Sin človekov ob prerojenju sveta sédel na prestol svojega veličastva, boste tudi vi, ki ste šli za menoj, sedeli na dvanajstih prestolih in sodili dvanajst Izraelovih rodov.

Mt 24,7-8: Vzdignil se bo namreč narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu in lakote in potresi bodo na raznih krajih, vendar je vse to začetek porodnih bolečin.

1.4. Povezanost sodb in popadkov z odpadom, kesanjem in molitvijo

Knjiga Sodnikov nam prikaže nadaljnjo povezanost: več ponavljajočih se obdobj (popadkov) je tu označenih z (1) grehom in odpadom ljudstva od Boga, (2) kaznovanjem od sovražnikov in z vojnami, (3) s kesanjem in molitvijo, (4) z uslišanjem, imenovanjem sodnikov in odrešenjem...

Sodniki 3,7-11: Izraelovi sinovi so delali, kar je hudo v GOSPODOVIH očeh. Pozabili so GOSPODA, svojega Boga, in služili Báalom in Ašeram. Zato se je

vnela GOSPODOVA jeza zoper Izraela in izročil jih je v roke Kušán Rišatájimu, kralju v Arámu Dveh rek. Osem let so Izraelovi sinovi služili Kušán Rišatájimu. **Izraelovi sinovi so vpili h GOSPODU** in GOSPOD je obudil Izraelovim sinovom rešitelja, da bi jih rešil, Otniéla, Kenázovega sina, mlajšega Kalébovega brata. GOSPODOV duh je bil z njim in sodil je Izraelu. Šel je v boj in GOSPOD mu je dal v roke arámskega kralja Kušán Rišatájima; in njegova roka je zmagala nad Kušán Rišatájimom. Potem je imela dežela štirideset let mir in Kenázov sin Otniél je umrl.

1.5. Povezave in dogodki se ponavljajo po naravi sami

Salomon je spoznal, da se bistvena dogajanja ponavljajo: Prid 1,9: „Kar je bilo, bo spet, kar se je zgodilo, se bo spet zgodilo, nič ni novega pod soncem.“

To je povezano s temeljnim delovanjem duhovnih zakonov, kot je princip setve in žetve, s človekovo naravo, ki se po naravi ne spremeni sama od sebe, z nespremenljivim bistvom Boga, njegovim sklepom od davnine in z mejami, ki jih je postavil.

1.6. Umestitev Evropske unije

Zato moramo kot Evropejci in Slovenci poznati svoje mesto v zgodovini odrešenja. Preroku Danielu so bile v času kralja Nebukadnezarja II (640 pr. K. do 562 pr.K.) pokazane bistvene vladavine poslednjega časa. To se je zgodilo v zgodovinskem zaporedju v obliki živali in delov kipa. Preroštvo se je uresničilo korak za korakom: (1) od zlate glave (Babilon, 605-539 pr.Kr.), (2) prek srebrnih prsi in rok (Medo-Perzija, 539-331 pr. Kr.), (3) bronastih ledij (331-168 pr. Kr.), (4) železnega Rima, ki se najprej razdeli v „dve nogi“, v vzhodnorimsko in zahodnorimsko cesarstvo, 168-476 po Kr. (5) Rim preide nato v noge z 10 prsti, deloma iz gline (šibko, lomljivo) in deloma iz železa (močno, trdno), v evropskorimsko kraljestvo držav. *Naletimo na nov nastanek rimskega imperija kot Evropske unije.* Protikrščanski rimskoevropski imperij bo pred prihodom Gospoda Jezusa najmočnejši in najvplivnejši protikrščanski imperij, prevladujoč nad vsem svetom, čeprav bodo druge vladavine vsaj v kulturnem smislu obstajale. Gospod Jezus bo ob svojem prihodu kot sodnik in kralj uničil rimskoevropski imperij in z njim ostale vladavine iz kipa.

Daniel 2, 41: *Potem si videl noge in prste, deloma iz lončarskega ila, deloma iz železa. Kraljestvo bo razdeljeno, vendar bo v njem nekaj trpežnosti železa, kajti*

videl si, da je bilo železo pomešano z lončarskim ilom. 42 Da so bili prsti na nogah deloma iz železa, deloma iz ila, pomeni: del kraljestva bo trden, drugi del pa krhek. 43 Ker si videl železo, pomešano z lončarskim ilom, to pomeni, da se bo človeško seme pomešalo, vendar se ne bodo držali drug drugega, kakor se tudi železo ne more pomešati z ilom. 44 V dneh teh kraljev bo Bog nebes ustanovil kraljestvo, ki na veke ne bo razdejavano. Njegovo kraljestvo ne bo prepuščeno drugemu ljudstvu. Razdrobilo in pokončalo bo vsa ta kraljestva, samo pa bo ostalo na veke. 45 Kajti videl si, da se je brez človeških rok utrgal z gore kamen in zdrobil železo, bron, il, srebro in zlato. Veliki Bog tako oznanja kralju, kaj se bo poslej zgodilo. Sanje so resnične in njihov pomen je zanesljiv.

2. Zgodovinska ozadja in aktualni dogodki

2.1. Pojav terorizma – čujte in molite!

V preroški umestitvi moramo izhajati iz bistvenih dogodkov. Dne 11.09.2001 se je zgodil svetovno medijsko razvpit napad na svetovni trgovski center v New Yorku. Ozadje terorističnega napada je v nasprotju s predstavitvijo nemških medijev zelo nejasno in o tem se po svetu govori kontroveržno. Na primer ameriška vlada ne more zanikati, da je Al Kaido ustanovila sama v Afganistanu v boju proti Rusiji, jo izobrazila, da bi le-ta imela obvezo do nje in jo podpirala. Kot neposredna posledica terorističnega napada 11. septembra 2001 v New Yorku so Združene države s predsednikom Georgem W. Bushem napovedale svetovno „križarsko vojno“ (po kritiki popravljeno v „vojno“) Združenih držav proti terorizmu in s tem vpeljale nov popadek v zgodovini odrešenja.

Novo značilnost vidimo v tem, da je šlo za vojno napoved enega naroda proti vsaki državi, ki podpira terorizem. Pojem teror pa lahko uporabljamo zelo različno. Zato je „sovražnika“ težko določiti. Do „statusa sovražnika“ pa lahko pridemo na različne načine. Iz razumevanja svobodne demokracije so bili možni popolnoma nerazumni zakoni popolnega nadzora, aretacije, izginotja domnevnih osumljencev, na laži temelječe napadalne vojne proti Iraku in drugo. Nasproti okoli 3000 žrtvam napada v New Yorku je že preko 1000000 mrtvih zaradi prej omenjenih vojn. Trend narašča.

V angleški revidirani izdaji Biblije se v Luku 21,11 uporabi beseda teror namesto „strahote“: „... and there shall be terrors and great signs from heaven.“ – rečeno po naše: „in tu (v času pred prihodom Gospoda Jezusa) se bo dogajal teror in velika znamenja z neba.“

Besedo „terorizem“ je najprej javno uporabila Standfordska Enciklopedija filozofije za strašna grozodejstva vladavine jakobincev v francoski revoluciji. Jakobinci so želeli stare strukture monarhije uničiti in družbo kot tudi človeško naravo preoblikovati. Zato se niso ustavili pri nobenem grozodejstvu proti sovražnikom njihovega novega reda. Standardna kazen njihovih številnih sodišč je bila smrtna kazen. Njihova revolucionarna doktrina sprememb jim je bila pomembnejša kot izvajanje pravice in prava. Ozirali so se po t.i. „sovražnikih človeštva“ – vseeno ali resničnih ali potencialnih, preverjenih ali domnevnih „sovražnikih“. Morilska usmrtilvena sodišča, organizirana podobno kakor vojaška hitra sodišča, naj bi vnesla „strah in trepet“ (torej teror) v srca ljudi, ki niso soglašali z novimi „krepostmi“, kot so „svoboda, enakost in bratstvo“ Jakobincev. S tem naj bi preprečila upor proti novem režimu in utrdila svojo ureditev. Svojo „vladavino terorja“ so širili skupaj z „moralnim opravičenjem terorja“. Robespierre je videl teror kot način, ki zaničuje življenje kot „izžarevanje kreposti“, brez katerega je krepost nemočna, torej nima sposobnosti uveljavitve. Napolnjeni s tem brutalnim smrtnim naukom, ki zlo z lažjo pretvarja v dobro, so jakobinci izvajali svoje grozote. V svojem ravnanju so se pustili manipulirati z zaslepljeno vestjo misleč, da služijo dobri stvari.

Pri jakobincih lahko govorimo o rojstvu ateističnega terorizma: - teror, ki ga je imel v ozadju Napoleon, - teror, ki ga je Lenin s svojim naukom o komunistični svetovni revoluciji (ki tudi zahteva silo) ne samo prakticiral, ampak tudi globaliziral, - teror Jožefa Stalina z umori milijonov ljudi, začeni pri ruskih drugače mislečih prek teroriziranja manjšin v lastni državi, teror do morebitnih močnih tekmecev, brutalni pomor nemških ujetnikov z deportacijami in ruskimi koncentracijskimi taborišči, povezanimi z lakoto, uničujočim delom, boleznimi, mučenjem in streljanji, prek ateističnega terorja tajnih služb od Čeke do Stasija. Duha ateističnega terorizma najdemo dosledno tudi pri RAF in drugih državnih in nedržavnih ateistično-jakobinskih, na francosko revolucijo orientiranih organizacijah – tja do državnega terorizma Kitajske pod Maom ali Severne Koreje danes proti kristjanom in drugače mislečim.

Grozote terorja Jakobincev so med ljudstvom povzročile veliko negotovosti. Hrepeneli so po zaščiti države namesto terorja po ulicah. Žal pa ljudje niso zadostno vpili po Božjem posredovanju, ampak so upali v močnega voditelja, ki bi vzel vse v svoje roke in vodil v enotno, boljšo prihodnost. Tako je pozneje prišlo do vladavine državnega kraljestva pod vodstvom enega največjih antikristov s skomino po svetovni nadvladi: Napoleona Bonaparteja, katerega je leta 1804 papež Pij VII okronal in mazilil za cesarja.

Lk 21,9: „Ko boste slišali o vojnah in vstajah, se ne ustrašite, kajti to se mora prej zgoditi, vendar še ne bo takoj konec.“ Mt 24, 5-6: *Veliko jih bo namreč nastopilo pod mojim imenom in bodo govorili: »Jaz sem Kristus,« tako da bodo mnoge zavedli.* 6 Slišali pa boste o vojnah in govorice o vojnah; glejte, da se ne vznemirite! Kajti to se mora zgoditi, vendar še ni konec.“

Skladno z njegovimi veličinskimi blodnjami je diktator vodil vojne proti majhnim in velikim državam, da bi na novo vzpostavil rimsko kraljestvo in ga obvladoval. Prevzemal jih je brez vsake mere, in ko je vodil proti Rusiji za tiste čase največjo zbrano vojsko, jo je vodil v katastrofo. Gorje narodom in ljudem, ki so mu želeli biti zvesti: do njegovega političnega zatona v bitki pri Waterlooju, ki leži 15 km južno od Bruslja, je 18. junija 1815 Napoleon povedel stotisoče ljudi v smrt in uničenje. Fraza »doživel je svoj Waterloo« izhaja ravno iz te bitke in pomeni popoln poraz.

Vprašanje terorja v našem času bomo preleteli tudi v naslednjih odlomkih, kar potrjuje, da živimo v času iz Luka 21.

2.2. Napetosti med rimsko-evropskim imperijem (EU) in Rusijo – čujte in molite!

Bližina Rusije Evropi in Nemčiji se izraža v njenem evropskem razumevanju, njeni zgodovini in povezanosti z ortodoksno cerkvijo in njeno geografijo z glavnim mestom (Moskvo) v evropskem delu. Vendarle gre za pred Bogom in ljudmi samostojen imperij („zver“, medved). Vidimo ponavljajoči se motiv svetovne zgodovine: protikrščanski rimski imperij, kadarkoli pod diktatorskim vodenjem pride do določene enotnosti, skuša preseči svoje okvirje in si priključiti ruski imperij, medveda. Vsakokrat se to katastrofalno izjalovi in svoje meje dobi nazaj. Podobno spoznanje je posredoval nekdanji londonski župan Boris Johnson, glasnik *brexita* – izstopa Velike Britanije iz EU. Širjenje pristojnosti Evropske unije je primerjal z ambicijami Hitlerja in Napoleona. „V klasičnem britanskem pretiravanju je Johnson dejal, da se vedno konča v katastrofi, kadar si zamislijo Evropo kot enoten imperij.“ Vpliv evropske unije je primerjal s Hitlerjevo težnjo po moči. „Pretekli dve tisočletji evropske zgodovine sta bili zaznamovana s poskusi zediniti kontinent po zgledu rimskega imperija pod enim samim vodstvom“, je izjavil Johnson „The Sunday Telegraphu“. To so poskušali Napoleon, Hitler, različni ljudje, in vedno se je končalo tragično.“ (<http://www.zeit.de/politik/2016-05/brexit-boris-johnson-vergleich-eu-hitler>).

Sem lahko umestimo aktualen položaj; Združene države so želele leta 2012 napasti Sirijo. Proti temu je Rusija v Varnostnem svetu Združenih narodov vložila veto. Hillary Clinton je na to izjavila, da bo Rusija plačala ceno. Konec leta 2012 je gospa, znana po svoji trmi, moskovske načrte za evroazijsko gospodarsko unijo očrnila kot „resovjetizacijo regije“. Najti moramo „učinkovite poti za preprečitev tega“. K načrtovani gospodarski uniji bi spadala tudi Ukrajina. Poleg večje gospodarske neodvisnosti od Združenih držav in ugodnejših cen surovin bi to prineslo za Evropo skupaj z Rusijo predvsem mir, stabilnost in blaginjo.

<http://www.rferl.org/content/clinton-calls-eurasian-integration-effort-to-resovietize/24791921.html>

Februarja 2014 so Združene države z vložkom več milijonov dolarjev pomagale pri državnem udaru in nastavile v službo Arzenija Jazenjuka skupaj s fašistično vodeno stranko. Od takrat Ukrajina trpi zaradi hude gospodarske krize z 80 odstotno inflacijo. Jazenjuk je moral leta 2016 zapustiti svoj položaj zaradi hudih očitkov podkupovanja. Kot smo lahko predvideli zaradi vojaškostrateške lege, zgodovine in pomena, je Rusija po odločitvi prebivalstva zasedla Krim kot ruski teritorij. Primerljivo bi bilo vprašanje, če bi Združene države dovolile, da bi ruske čete zasedle Kubo, potem ko je FSB s pučem nastavila mafijsko vlado in so bile Združene države po kubanskem referendumu z večino zaprosene za posredovanje Združenih držav ali vojaško pomoč. Čeprav Rusija nikakor ni ogrožala Nata in čeprav je bila s tem obljuba pretrgana, so na vrhu Nata v začetku julija 2016 potrdili izgradnjo raketnoatomskega ščita, ki bi bil agresivno uporabljen proti Rusiji. Poleg tega so na območje Latvije na rusko mejo postavili približno štirikrat po 1000 vojakov. To se je zgodilo zaporedno, menjaje, da bi tako obšli veljavne pogodbe. Uspelo jim je celo tja napotiti Nemce, čeprav natanko vemo, kako predrzna provokacija je to po 2. svetovni vojni. Nemški vojaki naj ne bi nikoli več bili pripravljeni za vpad v Rusijo. Vsaj tako se zdi. Gospa Merkel vidi v tem „defenziven projekt“, „za prestraševanje“. Da bi Rusijo prestrašilo štirikrat po tisoč vojakov, je vojaško gledano slaba šala, kot tudi, da je to defenzivno. Tukaj opazimo, da na vzvodih moči sedijo nevarne sile, ki jim manjka ali potrebna sposobnost ali spoštovanje življenj Evropejcev vključno z Nemčijo, pred katerimi je predvsem interes po moči ali denarju, ki se iz zgodovine niso ničesar naučili, ali pa so množično izsiljevani ali pa zaslepljeni. To bo zagotovo sprožilo povračilne ukrepe Rusije. Če bo katerikoli ruski general starega kova na to provokacijo Amerike in Nemčije nasedel, verjel lažnemu sporočilu ali se prestrašil, lahko pride do opustošenja. Ker pa se potek zgodovine odvija v popadkih, tega ne moremo izključiti.

Za verne v Rusiji ima NATO vrh iz začetka julija že sedaj resne posledice. Morda pa kmalu vidimo izpolnitev Luka 21: 12 „Toda preden se bo to zgodilo, bodo nad vas dvigali roke, preganjali vas bodo, izročali v shodnice in ječe in zaradi mojega imena vas bodo vlačili pred kralje in oblastnike. 13 Vam pa bo to dalo priložnost za pričevanje. 14 Vtisnite si v srca to, da ne boste vnaprej premišljevali, kako bi se zagovarjali. 15 Jaz vam bom namreč dal usta in modrost, kateri vsi vaši nasprotniki ne bodo mogli kljubovati ali ji ugovarjati.“

Nevarnih zveri, kot so medvedi, ne smemo izzivati. Rusija se počuti ogroženo in Putin je že z 20. julijem 2016 uvedel antiteroristične zakone. Notranjost države želi imeti neprepustno za tuje tajne službe, „tuje“ verske smeri in islamistični teror. To pa ima za posledico predvsem za nič krive kristjane zunaj pravoslavne cerkve. Situacija je sedaj celo hujša kakor v času komunizma. Zakon prepoveduje evangeliziranje izven državno določenih cerkvenih zgradb. Kdor se udeleži verske prireditve ali želi javno izpričati vero, potrebuje dovoljenje prek registrirane organizacije. Prepoved govora o veri velja

na zasebnem območju in po internetu. Tujce, ki se pregrešijo proti zakonu, izženejo.

Kristjani ne smejo povabiti več prijateljev naenkrat po elektronski pošti na bogoslužje ali govoriti o veri v lastnem stanovanju. Država sme vse telefonske razgovore, e-maile in klepete hraniti šest mesecev, podatke o stikih tri leta... In dejansko NSA in druge

tajne službe vse elektronske podatke, ki so iz Rusije ali od koderkoli poslani na vplivno področje, preberejo, pregledajo in uporabijo. Krščanski vodje so na Putina naslovili odprto pismo. V njem piše: „Dolžnost vsakega vernika, da dobi posebno dovoljenje, da bi svojo vero delil in razdeljeval versko literaturo izven verskih objektov, ni samo nesmisel, ampak tudi žaljivo in ustvarja podlago za masovno preganjanje vernikov... zakon nas ne bo zadržal od tega, da bi molili in širili svojo vero.“

Strašljivo je tudi, kako malo naši nemški manipulativni mediji temu nasprotujejo. Bomo morda imeli tudi pri nas kmalu take protikrščanske zakone?

2.3. Napetosti do „Nove Erdoganove turške republike – čujte in molite!

Turški predsednik Erdogan je pred tem, da vzpostavi „Novo turško republiko“ in iz nje „Novo osmansko

cesarstvo“. Osmanski imeperij (1301-1924 po Kr.) je preživel skoraj sedem stoletij in je imel 36 kalifov. Osmani so popolnoma uničili Vzhodnorimsko cesarstvo in leta 1453 pod sultanom Mehmetom II vzpostavili gospostvo nad bizantinsko prestolnico Konstantinoplom, današnjim Istanbulom. Tako so lahko izobesili mohamedansko zastavo nad eno največjih krščanskih katedral sveta, *Hagio Sophio*. Kot simbol zmage islama nad krščanstvom so katedralo spremenili v mošejo. Osmani so vpadali v in osvajali vse sosednje države in napadli Evropo na vse možne načine. (Mark A. Gabriel, *Motive islamischer Terroristen*, Resch-Verlag, 2007, S. 211-213).

Oriana Fallaci opisuje padeč Konstantinopla v knjigi „Moč zdrave pameti“ skozi oči Georgiosa Sphrantzesa, seveda ne nevtralnega bizantinskega uradnika in zgodovinarja:

„... prebivalci, ki so, ko je padla noč, medtem ko je Mehmet II s topovi obstreljeval zidove, ki jih je napravil Teodozij, bežali v katedralo *Hagia Sophia* in tam začeli peti psalme, da bi si izprosili Božje usmiljenje. Patriarh, ki je ob soju sveč bral zadnjo mašo in prestrašenim klical v ohrabritev: “Ne bojte se! Jutri boste v Božjem kraljestvu in vaše ime bo preživel do konca časov!“« Jokajoči otroci, matere, ki so ihtele: “Tiho, moj otrok, tiho! Umrli bomo za našo vero v Jezusa Kristusa! Umrli bomo za cesarja Konstantina XI., za našo domovino!“

Osmanske čete, ki so si ob udarjanju bobnov utirale pot skozi podirajoče se zidove, ki so pregazile genovske, benečanske in španske branitelje, vse skupaj pokosile z udarci s sabljo, so nato vdrle v katedralo in obglavile celo dojenčke. Materam skupaj s skritimi otroki so odrobili glave in z njimi ugasili sveče. ... po kol je trajal od jutranjega svita do popoldneva. Poleglo se je šele v trenutku, ko se je veliki vezir povzpел na prižnico *Hagie Sophie* in rekel klavcem: “Spočijte si. Ta tempelj pripada sedaj Alahu.“

Medtem je mesto gorelo. Soldateska je križala in nabijala na kole. Janičarji so posiljevali nune in jim nato prerezali vratove (štiri tisoč v nekaj urah) ali pa preživele zvezali skupaj z verigami, da bi jih kasneje prodali na tržnici v Ankari. Dvorjani so se opremili za zmagovalni banket.“

(Vir: Dieter Roderich Reinsch: Mehmet II. erobert Konstantinopel. Die ersten Regierungsjahre des Sultans Mehmet Fatih, des Eroberers von Konstantinopel 1453. Das Geschichtswerk des Kritobulos von Imbros, Reihe ‘Byzantinische Geschichtsschreiber’, Bd. XVII, hg. von J. Koder, übersetzt, eingeleitet und erklärt von Dieter Roderich Reinsch, Graz / Wien / Köln, 1986)

Ime sultan Mehmet II (1451 -1481) je bilo preoblikovano z arabskim „Al-Fatih“ za „osvajalca“ v Mohamed Al-Fatih. Bil je utelešenje osvojitve zahoda do njegov

ovega zloma in popolno vzpostavitev islama s kalifatom in šarijo nasproti zahodni svobodnodemokratski ureditvi.

Z muslimanskega zornega kota je Zahod napadel oslabljeni osmanski imperij že ob industrijski revoluciji z intelektualnim orožjem, v katerem je prežeta svoboda, demokracija in človekove pravice. Zmagovalci prve svetovne vojne so se v pogodbi iz Sevresa odločili za razdelitev osmanskega imperija. S stališča islamskih ekstremistov je s tem prišel konec na ves islamski svet, kajti ko se je osmanski imperij leta 1924 sesul, je izginil islamski kalifat, ki je predstavljal politični obraz islama. Kajti politika in islam sta neločljiva enota za vsakega, ki v svojem osebnem ravnanju jemlje resno tako koran, kakor tudi vzornika Mohameda. Ustanovitelj turške republike, Kemal Atatürk, je razdelil državo in religijo, da bi omogočil nekakšen liberalizem. Atatürkove reforme, ki pa jih sedanjí Erdogan izpodbija, bi lahko zadržale nevarnost islamizma. *Hagia Sophia*, islamistično skrajno uporabljen simbol nadmoči nad krščanstvom in zahodnim svetom, so leta 1935 zavestno spremenili v muzej brez molitev. Islamistični vladar, kakršen je gospod Erdogan v liniji sultana Al-Fatha, se s tem ne more sprijazniti. Erdogan, ki sebe vidi glede moči vodenja na ravni s Kemalom Atatürkom in katerega naravnost ustreza osvajalcu Konstantinopla Mehmedu II, „Al-Fatih“, je julija 2016 v Hagio Sophio ponovno uvedel islamske molitve in namerava jo postopoma preoblikovati v mošejo.

Islamizacija zahodnega sveta se nadaljuje. Ena zelo jasnih oblik je širjenje mošej Fatih, ki so po imenu sodeč osvajalske mošeje krščanskih področij z islamom. Po islamskem pravu vse stavbe, posvečene mošejam, za vedno ostajajo muslimanska tla in se v nasprotju s krščanskimi cerkvami poleg duhovne rabe lahko istočasno uporabljajo kot vojaške postojanke v sveti vojni proti drugače verujočim. Če je mošeja dodeljena turškemu, torej osmanskemu ministrstvu, se je dejansko zgodila širitev osmanskega imperija. Po podatkih Wikipedije so v Nemčiji že t.i. osvajalne mošeje v naslednjih mestih: Augsburg, Berlin, Bielefeld, Bocholt, Bremerhaven, Bremen, Düren, Dietzenbach, Duisburg, Düsseldorf, Essen, Esslingen, Elsenfeld, Flensburg, Hamm, Heilbronn, Herford, Herzberg, Karlsruhe, Kiel, Köln, Krefeld, Lage, Lörrach, Lübeck, Lünen, Mannheim, Marl, Memmingen, Meschede, Mülheim an der Ruhr, Neumünster, Nürnberg, Oberderdingen, Pforzheim, Pleidelsheim, Remscheid, Schüttorf, Sinsheim, Spaichingen, Speyer, Stadtallendorf, Steinbach, Stuttgart, Unterschleißheim, Werdohl, Werl, Wülfrath, Witten, Wuppertal. https://de.wikipedia.org/wiki/Liste_von_Fatih-Moscheen, Stand 01.09.2016

Če dojamemo Erdoganovo predstavo o sebi, ki je ne skriva, nam postanejo njegova dejanja razumljiva. „Die Welt“ je pravilno pisal: „On hoče novi kalifat. Leta 2023, na stoto obletnico republike, naj bi „religiozna generacija“, ki jo želi vzgojiti, odrasla in prišlo bi do nepovratne preobrazbe družbe. Potem bi lahko predal oblast svojemu sinu. Nikakor ga ne bom imenoval: “kalif, ki je prišel iz ljudske nerveze“, ampak „sultan (provinca Turčije) in vojskujoči utiralec poti za osmanski kalif (kalifat od Španije do Jeruzalema).“

Živi v Koranu in v zgodovini utemeljenem mišljenju o muslimansko-osmanski moči in gospostvu, ki ju želi podpihniti v narodu. Tu je trda roka, in pripravljenost za streljanje tisočev ujetih nasprotnikov je le posledica. Samoumevno je, da sme on kot sultan disciplinirati turške poslance, torej poslance svojega imperija. Seveda poskuša prestrašiti tudi novinarje v Nemčiji in jih utišati. Zanj ostajajo Turki po vsem svetu podložniki, po možnosti turški državljani. Genocid nad Armenci zanj sploh ni bil genocid. Med drugim tudi zato ne, ker je nosil odgovornost sam Alah in sploh niso bili muslimani in so se v popolni zakrknjenosti branili podvreči islamu in s tem postali nezanesljiv dejavnik v času aktivne svete vojne.

Če se mu Kurdi ne podredijo, so po njegovem mišljenju sredi odpada od Alaha. Kaj stori s Kurdi in vsakim drugim narodom, ki ima v njegovem novoosmanskem imperiju težnje po avtonomiji? Seveda je bilo zanj povsem normalno imenovati most prek Bosporja ob obletnici zavzetja po osvajalcu Mehmet Fatihu in drugega po sultanu kalifu Yavuz Selimu „Groznemu“, klavcu okoli 70 000 alevitov. Kot šiitski verniki so bili umorjeni na grozovit način. Šele Atatürk jih je osvobodil popolnega zatiranja. In v volilnem času Erdogan jasno govori, naj bi prišel ves Jeruzalem pod gospostvo islama. Postopoma si želi vzpostavitev osmanskega imperija in potem svetovne vladavine islama, zveste Koranu. S tem podpihuje narodni ponos in identiteto, misli o prioriteti in željo po osvajanju. <http://www.welt.de/debatte/kommentare/article153928332/Erdogan-der-Kalif-der-aus-der-Volksneurose-kam.html>

Erdogan ni nepredvidljiv. Že kot župan Istanbula se je izjasnil. Zavestno in javno je bral sklicujoč se na Ziya Gökalpa: “Demokracija je le vlak, na katerega vstopimo, da pridemo na cilj. Mošeje so naše kasarne, minareti naši bajoneti, kupole naše čelade in verniki naši vojaki.” Takrat je bil Erdogan obsojen na deset mesecev zapora zaradi netenja religioznega sovraštva. Po takratni Atatürkovi sodni praksi je dobil doživljenjsko prepoved sodelovanja v politiki, vendar je leta 1999 po desetih mesecih ječe vseeno smel nadaljevati službo župana Istanbula in svojemu cilju je ostal zvest. Njegova volilna zmaga je 52%, približno enako visoko je tudi navdušenje in poenotenje med nemškimi Turki.

Kaj se bo torej zgodilo, če naj bi glede na zvezno nemško vlado ta človek odločal, kateri izmed teh izkoreninjenih stotisočev naj pridejo v Nemčijo in kateri ne? Kaj se bo zgodilo, če bo dobil 6000 krat 1 000 000 evrov, ne da bi zahtevali natančne dokaze? Naj nam bo Gospod milosten, da odpusti naše grehe in pokliče Boga boječe politike!

2.4. Izstop Velike Britanije iz EU – čujte in molite!

Nadaljna šibkost novega rimskega imperija je v njegovi pomanjkljivi homogenosti. Na referendumu 23. junija 2016 se je večina od slabih 52 % volilcev (17,40 mil.) opredelila za izstop Velike Britanije iz Evropske unije. To je izpolnitev Daniela 2,43: „Ker si videl železo, pomešano z lončarskim ilom, to pomeni, da se bo človeško seme pomešalo, vendar se ne bodo držali drug drugega, kakor se tudi železo ne more pomešati z ilom.“

Že v poglavju o napetostih z Rusijo je britanski zagovornik Brexita dejal, da ni „temeljne lojalnosti z evropsko idejo“, da je to „večni problem“ Evropske unije. „Ni tiste ene avtoritete, ki bi spoštovala ali razumela vsakega. To je vzrok za to masivno demokratično praznino“ (Sunday Times, 15.5.2016).

Spet se srečamo s klicem po močnem vodji za rimskoevropsko kraljestvo. Vlada-vina antikrista je pred vrati. Bodo diktatorske vlade odslej še bolj pazile, da pri pomembnih vprašanjih NE pride do referunduma?

2.5. Renesansa papeštva – čujte in molite!

Tudi katoliška cerkev ima za seboj dolgo sled krvi in terorja. V noči od 23. na 24. avgust (Šentjernejska noč) 1572 je bilo v Parizu umorjenih okoli 2000, v celotni provinci pa deset do dvajset tisoč evangelijskih hugenotov. Poprejšnja poroka protestantskega kralja Heinricha von Navarra z Margareto, katoliško sestro francoskega kralja Karla IX., naj bi pripeljala do zbližanja med katoliki in protestanti. Šentjernejska noč je bila izzvana iz kral-

jevske hiše najprej s ponesrečenim atentatom na protestantskega admirala Colignya. Protestantski zgodovinar tistega časa Agrippa d' Aubigne je masaker v Parizu 23. na 24. avgust 1572 opisal takole:

„... Tistega večera je vodja zarote, vojvoda von Guise, sklical nekaj francoskih in švicarskih veljakov k sebi in jim razglasil: ... prišla je ura, ko se je po ukazu kralja potrebno maščevati Božjim sovražnikom ... potem, ko se je drhal vrnila s svojih preganjalskih pohodov, je poskrbela za poboje svojih sosedov. V zraku so odmevali kriki umirajočih in tistih, ki so jih najprej oropali, da bi jih nato umorili. Izmaličena trupla so metali skozi okna, mestni prehodi so bili neprehodni zaradi trupel umorjenih in umrlih, cestišča pa onih, ki so se prebijali ne po cestnem tlaku, ampak po krvi, ki je tekla po njem. Množice mrtvih – moških, žensk, otrok, celo pravkar rojenih – ni bilo moč prešteti.“

Vendar, najbolj skrajna katoliška teroristična organizacija novega srednjega veka je bil red jezuitov. Ustanovil ga je Ignacij Loyola (1491-1556). Leta 1540 je papež odobril temeljni statut reda. S tem je bila skupnost priznana kot cerkveni red. Do leta 1762 je statut ostal taje. Cesar Rudolf II, ki so ga zaradi mnogih afer vlačili po jeziki, je začel intenzivno katoliško protireformacijo. Jezuiti so bili kot „božji vojaki“ papežu dolžni izkazovati brezpogojno poslušnost. V praksi je bil vsakokratni najvišji general jezuitov absolutna avtoriteta. Vsako odstopanje od katoliške doktrine so obravnavali z vsemi sredstvi. Delovali so gibčno, prekanjeno, visoko inteligentno. Uporaba laži, intrig, skrajne brutalnosti, izvajanje umorov z zastrupitvami, za vse je veljalo: „Cilj posvečuje sredstvo“. Poskušali so in še danes poskušajo imeti stalno velik politični vpliv na dvore in širom po svetu na vlade, na primer kot svetovalci, spovedniki, tako v kulturi, kakor tudi v vojski. Zaradi njihove nevarnosti jih je papež Klemen XIV leta 1773 razpustil. Po umoru le-tega z zastrupljeno figo (kar je še danes vprašljivo), je papež Pij VII, ki je tudi Napoleona okronal za cesarja, leta 1814 ponovno „obnovil“ jezuite.

Zgodovinsko pomembna je bila izvolitev papeža Frančiška 13. marca 2013, kajti z njim je bil prvič za rimskega škofa izvoljen jezuit. Na spletni strani jezuitov o njem piše: <https://www.jesuiten.org/wir-jesuiten/papst-franziskus.html> : „Toda on ostaja jezuit, v jezuitski tradiciji in ignacijevem spiritualizmu je in vedno znova izjavlja svojo povezanost z redom v Rimu, in ob obiskih jezuitskih skupnosti med njegovimi potovanji.“ „Papež Frančišek praznuje 27. septembra 2014 v rimski cerkvi „Il Gesu“ sklepno bogoslužje v zahvalo za ponovno dovoljenje jezuitskega reda pred 200 leti. Njegov slovesni govor jezuitskemu redu brez vsakršne kritike inkvizije je zaključil med drugim z besedami: ...Marija,

naša gospodarica, mati Jezusove družbe, bo ganjena zaradi naših prizadevanj, da služimo njenemu sinu.“

http://w2.vatican.va/content/francesco/de/speeches/2014/september/documents/pa-pa-francesco_20140927_vespri-bicentenario-ricostituzione-gesuiti.html

Sklepne misli

Predstavitev iz Luka 21,9 in drugo zelo ustreza trenutnemu stanju. Slišimo o vojnah in govoricah o vojnah in živimo v času, ko se nemška in evropske vlade osredotočajo na ponovno vzpostavitev rimskoevropskega imperija, kakor je bilo že predstavljeno v preroku Danielu, kajti poleg širitve ukazov EU vzporedno prihaja do renesanse papeštva in celo zloglasnega jezuitskega reda. Tudi ruski in osmanski svetovni imperij se borita za novo oblast.

Interesov zgodovinskih matičnih narodov v rimskem kraljestvu ne upoštevajo zadostno, v ruskem in turškoosmanskem cesarstvu pa so nasprotno zelo poudarjeni. Pri zadnjih ge za velike večinske skupine, ne manjšine, medtem ko obrnjeno v Nemčiji interesi manjšine dobivajo prednost pred večino. V Nemčiji prihaja do izgube identitete in notranje nestabilnosti, v Rusiji in osmanskem imperiju pa do krepitve nacionalističnih in pravoslavnih oz. islamskih identitet. Poseben konfliktni potencial je v tem, če bi rimskoevropsko kraljestvo, podžgano od Amerike, stopilo v vojno proti Rusiji. Največja nevarnost je zaradi uporabe atomskega orožja.

Po drugi strani se zdi, da novi rimski imperij ne zaznava, da je osmansko cesarstvo vzelo zalet za osvajanje. Največja nevarnost je v naraščajoči ideološki in številčni infiltraciji s posledičnimi nemiri in državljansko vojno. Amerika je kot začetnica začela „vojno proti terorju“, kar je bilo preroško napovedano pred 2000 leti v Razodetju 13 kot nov svetovni red antikrista, kot rezultat je pregon terorja v državah ali velikih skupinah, na spletu ali pri posameznikih po vsem svetu, posebej pa je na tarči islamizem. Vse do sedaj omenjeno pospešuje nastanek diktatur in vojaških diktatur, tudi preobrazbo rimskega imperija v vojaško diktaturo za obrambo zunanjih groženj in policijsko diktaturo za obrambo notranjih groženj. Grožnje bodo pri naraščanju današnje politike še naraščale.

Kot odgovor na to pa v vseh velikih imperijih narašča klic po močnem vodji. V novem rimskem imperiju se to dodatno zahteva zaradi nehomogenosti, kar je pripeljalo do izstopa Velike britanije (*brexita*). **Pot za nastop močnega antikrista in diktatorja je pripravljena. Predvidevamo, da bo pozneje svetovni antikrist vodil v vladavino terorja po vsem svetu in v novi svetovni red.**

Po Luku 21,12 se bo pojavilo še PRED stopnjevanjem situacije močno preganjanje kristjanov. To se lahko začne kadarkoli, kar kaže sprememba zakona v Rusiji, sprejeta 20. julija 2016. Biblija opisuje poleg državnega zatiranja in terorja tudi zaslepljenost na duhovnem področju, kar bo vodilo do preganjanj. V Jn 16,2b piše: „Iz shodnic vas bodo izobčili; pride celo ura, ko bo vsak, kdor vas umori, mislil, da opravlja bogoslužno daritev.“ Temu ustrezno imenuje Luka 21,12 poleg „kraljev in oblastnikov“ kot zastopnikov krivih državnih doktrin tudi „sinagoge“ za obliko religiozne slepote, ki bo preganjala prave Jezusove učence. Tu gre za poleg omenjene judovske tudi za po vsem svetu prisotne muslimanske, budistične, hinduistične, katoliške, pravoslavne, evangelijske in naraščajoče ekumenske in prostozidarske oblike slepote, ki ne pozna več nobene ljubezni za drugače verujoče, zveste sledilce Jezusa Kristusa. Nekaj primerov iz zgodovine lahko to potrdi.

Smo torej v začetnih porodnih bolečinah tja do prihoda našega Gospoda Jezusa Kristusa kot sodnika in kralja sveta. Državna in religiozna zaslepljenost bo glede na Luka 21 vodila k brutalnemu preganjanju po vsem svetu živčih pravih kristjanov, ki ostajajo zvesti Jagnjetu in z modrostjo v moči Svetega duha, kakor pričujejo v Apd 4, 10-12: „Jezus Kristus iz Nazareta, ki ste ga vi križali in ga je Bog obudil od mrtvih;...to je kamen, ki ste ga zidarji zavrgli, pa je postal temeljni kamen. In v nobenem drugem ni odrešenja, tudi ni dano ljudem nobeno drugo ime pod nebom, po katerem bi se zveličali.“

Božja navodila za ravnanje v sedanjem času imajo tri poudarke: (1) *Ko se bo to začelo dogajati, se vzravajte in vzdignite glave, kajti vaša odkupitev se približuje (Lk 21,28); (2) Zato bedite in vsak čas molite, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega (3).*

15 Rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!

(Mk 16,15).

Kajti nad vsem je naš Oče v nebesih – vsemogočen, večen, vsevedoč, poln pravičnosti in večji kot vojne, bojni krik, teror in preganjanje. Njegov Sin kmalu pride!

DER SCHMALE WEG izhaja zdaj tudi v drugih jezikih

Časopis OZKA POT izhaja odslej tudi v drugih jezikih, najprej slovenskem in esperantu. Tuje jezikovne izdaje lahko najdete na:

<http://christlicher-gemeinde-dienst.de/dsw-fremdsprachig>

Kdor si želi ta časopis prevajati v druge jezike, se lahko obrne na uredništvo. Gospodu smo zelo hvaležni za to vodstvo in ga prosimo za bogat sad.

Novo nebo in nova zemla

Nato sem videl novo nebo in novo zemljo. Kajti prvo nebo in prva zemlja sta izginila in morja ni bilo več. Videl sem tudi sveto mesto, novi Jeruzalem, ko je prihajal z neba od Boga, pripravljen kakor nevesta, ki se je ozaljšala za svojega ženina. In zaslišal sem močen glas, ki je prišel od prestola in rekel: »Glej, prebivališče Boga med ljudmi! In prebival bo z njimi, oni bodo njegova ljudstva in Bog sam bo z njimi, njihov Bog. In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več. Kajti prejšnje je minilo.« Tisti, ki je sedel na prestolu, pa je rekel: »Glej, vse delam novo!« Rekel je tudi: »Zapiši, kajti te besede so zanesljive in resnične!« Nato mi je rekel: »Zgodile so se! Jaz sem Alfa in Omega, začetek in konec. Žejnemu bom dal zastonj od izvirka žive vode. Kdor bo zmagal, bo to podedoval in jaz bom njemu Bog, on pa meni sin.

Raz 21,1-7